

957 דברים

כניסת השבת: 19:18

יציאת השבת: 20:08

רבנו תם: 21:01

ע"פ אופק ת"א

ח' באב התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

לסתום את החור בחומה

התחתון משותק לחלוטין, ומאז ועד היום הוא נעזר בכסא גלגלים העוזר לו להתנייד ממקום למקום.

ברבות השנים, עקב הישיבה הארוכה על כסא גלגלים באותה תנוחה, החל להתהוות לילד פצע לחץ עמוק ומסוכן, שהגיע לעומק של 10 ס"מ!!! מי שהיה רואה זאת, היה מזדעזע - ממש בור ענק בעמוד השדרה. לקחנו אותו למומחים גדולים מהארץ ומהעולם, אך אף אחד לא מצא מזור וישועה.

היינו הולכים לרופא פרטי פעמיים בשבוע, משלמים סכומי עתק, רק כדי שיהיה לילד טוב. הילד היה חייב לשכב על מיטה שעות רבות ביום, על מנת שלא להגדיל את הפצע העמוק והמסוכן.

והנה, ביום שביעי של פסח, הילד התמוטט ואיבד הכרה. מה קרה? הפצע העמיק והחמיר, עד אשר היה אפשר להכניס את האצבע פנימה. הילד לא יכל לסבול יותר זאת ואיבד את ההכרה. הוא הובהל לבית חולים והיה זקוק לרחמי ה'...

- ההמשך בעמוד 3 -

שוב עומדים אנו בפתחו של היום הקשה ביהדות - יום חורבן ט' באב. ציפינו שהשנה כבר ייבנה בית המקדש ולא נתאבל, אך אם הדבר לא אירע - כנראה שעדיין עוון שנאת חנם בינינו, והקב"ה מסתתר מאיתנו, עד שנתחיל לחיות בשלום ואהבה איש עם רעהו.

אמר ה'חפץ חיים: נתאר לעצמנו, כי גדולי הדור היו יוצאים במגבית: 'בניית בית המקדש' - מחליטים לבנות את בית המקדש. כעת, היו פונים אליך: "האם תוכל לתרום לבית המקדש סכום מסוים, ובכך תגיע הגאולה ונזכה לתחיית המתים ולראיית פני המשיח?". "מה השאלה?!", יאמר כל אחד. אלא שאז יפנו אליך ויאמרו לך: "איננו צריכים כסף לבית המקדש. מפני שבית המקדש יבנה ע"י שתיפסק השנאת חנם. רק כשתפסיקי את המריבה ארוכת השנים עם אחותך על משפט שאמרה, שתעצור את החרם הקשה על חברך מהעבודה, בגלל שהלשין עליך, שתעצור את החרם על הבת שלך והחתן שלך שציערו אותך, ותקבל אותם לכבוד ה' בחזרה. בכל המקרים הצדק איתך, אך ה' לא מחפש את הצודק, אלא את הצדיק המעביר על מידותיו ומבין שהכל זה ה' יתברך ששלח לו את הצער ע"י אותו אדם, וכי הוא רק המקל בלבד. **האם אתה מסוגל לתרום זאת לה' לצורך בניית בית המקדש?** אם כל אחד יעשה זאת - אנו לא נצום במוצאי שבת הקרובה, אלא נעלה לבית המקדש בשמחה ובצהלה. מפני ש"כל דור שלא נבנה בימיו - כאילו נחרב בימיו". אז מדוע לא נעצור זאת ונביא את האושר והגאולה לחיינו?

סיפר מזכה הרבים, הרה"ג אליהו רוסתמי שליט"א: "לפני מספר שנים נולד לנו בן הזקונים, היקר והאהוב שלנו - נתנאל. הילד המקסים הזה נולד עם נכות בעמוד שדרה מהלידה. מאז היותו תינוק, פלג גופו

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחיה בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה.

לרפואה, פריסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זוש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. **זיווג הגון:** אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

הלכות והליכות

ארגון "למען דעת" - 054-8404743

* בספר 'מסעות בנימין' כתב המחבר אחר שטייל בכל העולם, כי בבית התפילה 'סנט שטעפין' שברומי, ישנם עמודי נחושת שעשה שלמה המלך, ועל כל עמוד חקוק: 'שלמה בן דוד'. **ובכל שנה בט' באב מזיעין העמודים כאילו שפכו עליהם מים.**

* כתב בספר 'עדן ציון' (דף רלד) כי הגאון ר' שמואל העליר, אב"ד של צפת העיד כי במערת רבי שלמה אבן גבירול, הנמצאת ב'כבול' שבגליל התחתון, נוהגים בכל יום להדליק נר שמן זית לכבוד הצדיק. ורק בליל ט' באב מתרחש פלא: **כל המנסה להדליק שם נר שמן, מיד הוא נכבה מאליו, וכל המטה אוזנו לתוך המערה שומע קול בכי נורא ואיום הגורם לבהלה.**

* כתב בשו"ת המהרש"ם (ח"א פד) כי למרות האיסור ללמוד תורה בט' באב, יש דבר אחד שמותר ללמוד בו (שאינו מענייני החורבן), והוא להתיר עגונה, והוא מפני שהמתיר עגונה אחת כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים.

יהי רצון שיבנה בית המקדש במהרה בימינו!

שאלה: היית בכנרת ובחוף ים התיכון - מה עליי לברך? והאם מותר לי לאכול בברכה בחוף הים כשפלג הגוף העליון מגולה?

תשובה: ראוי שלא לקחת ילד, אף בן 3, לחוף נפרד של נשים (ילקוי חינוך קטן שלד). שכך השיב ה'חזון איש' ואמר: "אף אם מצד ההלכה מותר לקחת ילד קטן עם אמא לחוף, אך התמונה שהילד יצלם במוח, תצוף לו בעוד כמה שנים על דף הגמרא ותפריע לו".

יש להקפיד כאשר יוצא מהים או הבריכה ומסתובב להנאתו, שלא ילך בגילוי הראש. הרוצה לברך בבריכה או בים והוא גלוי ראש - לא יועיל שיניח ידו על ראשו, אלא אם כן מניח ידו עם שרוול על הראש, ויד חברו מועילה אף היא כשרוול על הראש (מ"ב ס"ב סק"ב).
כשפלג גופו העליון מגולה: לכתחילה - אסור לברך ברכת המזון, **וברכת הנהנין -** מותר, אלא שמשום כבוד הברכה, ראוי לכסות גופו קודם הברכה (מ"ב צ"א סק"ג וביה"ד"ה יצא, פס"ת עמי תקצג)

ברכת הים - ים התיכון שבחופי ישראל: דעת ה'חזון עובדיה' לברך 'שעשה את הים הגדול' בשם ומלכות, ובדיעבד שבירך 'עושה מעשה בראשית' - יצא (חזו"ע ברכות תסז). (ולדעת המשנה ברורה על ים התיכון והכינרת מברך 'עושה מעשה בראשית').
על הכנרת מברך 'עושה מעשה בראשית' בשם ומלכות, אף אם רואה אותה אחר שבירך על הים. **על ים המלח** יש מחלוקת ולכן ירהר 'עושה מעשה בראשית' בליבו.
מברך לאחר שלושים יום (עקב התפלות הנפש) לכן, אם לא בירך ונזכר למחרת שראה שוב - לא יברך!.

לילדים ונוער בלבד!

ילדים יקרים! אני אומר גם לעצמי - תעריכו!.
מובא בתלמוד ירושלמי (פאה פ"א ה"א): **"אמר הקב"ה: כל המצוות כולן אם יש לך ממון - אתה חייב לקיימן, אך אם אין לך ממון - אתה פטור מלקיימן. אבל כיבוד אב אם בין יש לך ובין אין לך, אתה חייב לקיימן ואפילו אתה מסבב על הפתחים לבקש בעבורן צדקה"** - את המשפט הזה בורא עולם מבקש: **"קודם כל ההורים"**. אם אין לך כסף לאתרוג ואמא שלך מבקשת חלב, לך תאסוף כמה שקלים בצדקה ותקנה לה חלב, את השאר תניח בצד, אני אסתדר ללא אתרוג, העיקר שלאמא שלך יהיה חלב. ומסיימים חז"ל בתלמוד: **"מלמד, שהעדיף הקב"ה כבודם יותר מכבודו"** - כמה מרגש!.

יש אנשים שאומרים: "אמא שלי אשה לא קלה, אף אחד לא היה מסתדר איתה" - יתכן וזה באמת לא פשוט, ישנם הורים לא קלים ויש להתייעץ עם חכם על כל מקרה, אך מה שלא יהיה, אסור לשכוח את מאמר חז"ל (תדב"א רבה פ"כו): **"אפילו רירו של אביו יורד על זקנו ישמע לו מיד"** - גם עם ריר מהפה או ריח של אלכוהול - הוא עדין אבא!.

החזון איש זצ"ל הורה לבחור בשידוכין לקחת בחורה צנועה, ובעיקר שמכבדת את הוריה, **כי אז ה' אוהבה!**.

תקופת החופש הינה תקופה מאתגרת, היכולה מאד להשפיע על הילד לטוב או למוטב. פעם ניגשו תלמידיו של ה'אור יחזקאל', רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל ושאלוהו: **"כבוד הרב, אנו יוצאים לחופשת 'בין הזמנים', יורה לנו הרב, במה להתחזק בימים אלו?"**.
השיב להם הרב: **"תאכלו טוב את האוכל של אמא, שאמא תהיה שמחה"**. במשפט זה הוא בעצם התכוון לומר להם, אתם לא כל יום ליד אמא, לא בכל יום אתם זוכים לגלות כלפיה הערכה, אולי רק בשיחת טלפון ולא יותר מזה, אמנם בתקופה זו שאתם זוכים לראות אותה והיא גם רואה אתכם יותר, זו ההזדמנות שלכם לעשות לה קצת נחת. אם שאלתם במה להתחזק, הנה אני אומר לכם, **תתחזקו בכיבוד אב ואם**.

לפעמים אני יושב ואומר לעצמי, אני לא יודע אם אנחנו באמת מבינים כמה אבא ואמא שווים, איזו מתנה קבלנו שהם ב"ה חיים קיימים ונושמים, שמגיעים אל הבית והם שם, שהם עונים לטלפון. כמה זה כואב לומר, אך אלו שאיבדו הורים מבינים את זה יותר טוב מכולם, ואין צריך לומר שהם היו עושים הכל, אבל הכל, רק בכדי ליזכות לעמוד ולהכין להם עוד פעם אחת ארוחת בוקר, לראות אותם יושבים על הספה או אפילו עונים לשיחת טלפון.

לסתום את החור בחומה

להתפייס ולהשלים עם הקרוב של שרב איתו. ב"ה עשרות רבות של אנשים כבר קיבלו על עצמם לעשות שלום, לוותר על חובות והפסדים ממוניים ש'גרם להם השני' ובכך הם סתמו את החור שיש ביניהם.

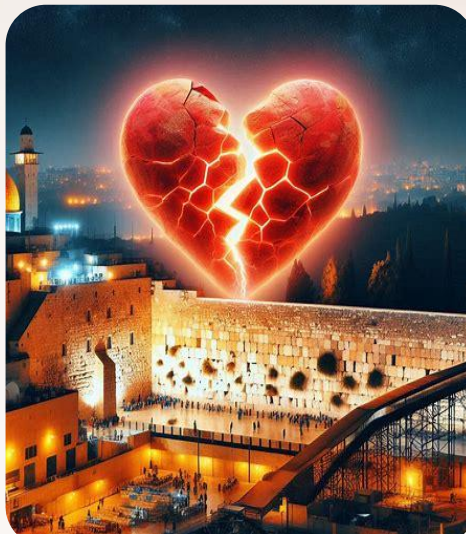
מאז, כל שבוע היינו רואים שיפור קטנטן, אך רחוק מאד מלהבריא. עד שלאחר שנה וחצי של שיעורים, חיזוקים וקבלות בנושא, קוראת לי ערב אחד, אשתי היקרה, בבהלה אדירה: **"בוא מהר!"**. הגעתי בריצה לחדר של הבן היקר, ואשתי מסמנת לי על הפצע, כשהיא המומה ודומעת - **החור הגדול שיצר הפצע לחץ בסוף עמוד השדרה - נסגר לחלוטין והתכסה בבשר אדום, כמו שלא היה כבר שנים!**. הרגשתי צמרמורת בכל גופי - איזה נס עשה לנו אלוקים, בלילה אחד התמלא החלל בבשר אדום וטרי, וכעת לא רואים יותר את העצם, ישתבח שמו לעד! מאז, אני הולך בכל מקום ומספר לאנשים כיצד ה' סגר את החור של הבן שלי, בזכות אנשים רבים שסגרו את החור בלב שלהם עם קרוביהם, למרות החובות, הפגיעות ומשקעי העבר!

כתב המהר"ל מפראג זי"ע (נתיב גמילות חסדים פ"ג) כי חז"ל לימדונו (ב"מ ל'): **"אמר רבי יוחנן: לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו דיניהם על דין תורה, ולא עשו לפנים משורת הדין"**. הכל היה לפי הדין: כתוב בחוק שאסור להרעיש אחרי 11, אז אני אזמין לכם משטרה שהמשכתם לשיר בשבע ברכות בביתכם. לא שילמת וועד בית - נוציא עליך שם רע, הגם שאתה טוען שאין לך כסף החודש. מהשמיים, ראו שהם עושים הכל לפי הדין של התורה, ולא מפעילים רגש של רחמים על השני - כך גם התייחסו אליהם, ע"פ הדין בלי רחמים והחריבו את בית המקדש.

אני אומר לאנשים בהרצאות, ישנה היום מחלה אחת שלא מצאו לה תרופה...

לכל מקום שמזמינים אותי, ואני מדבר על הנזק הנורא ואיום והקטרוג האדיר שנוצר בשמיים מחרמות ומריבות שיש בין קרובי משפחה, בין חברות לעבודה שלא מדברות אחת עם השניה כבר כמה שנים. שכן אחד לא מסכים לשני להרחיב ומאז הם במריבה, אח אחד לא מדבר עם אחותו בגלל הירושה, העובד שונא את הבוס שלו בגלל שלא נתן לו העלאה כמו כולם.

דעו לכם, כי כל המריבות הללו - הן

אלו הגורמות לקיטרוג וצער הגדול שיש להם בחיים. ואדרבה, אם מקבל באהבה את המכות, ההשפלות והייסורים, מתקיימים בו דברי הבעל שם טוב הקדוש: **"ובכל צער שעובר על בר ישראל, ומקבל מידותיו יתברך בלא תרעומת"** (שמקבל את הצער והסבל שה' שלח לו באהבה, ולא כועס על הבוס, ולא על בני המשפחה שגרמו לו לסבל, אלא הוא יודע שהם רק שליחי הבורא) - **באותו רגע הוא בונה בניינים גדולים ועצומים בשמים לאין חקר, ובזה מתעלה כבודו של הקב"ה מעלה מעלה, ומתעלים על ידי כך נשמות נידחות ומתקן אותם תיקונים שלא תיקן אותם אדם מתחילת הבריאה, והוא נעשה אב לכל אותם נשמות, בזכות שקיבל הצער והסבל שעובר עליו באהבה, שהכל ממנו יתברך!"**

בסוף כל שיעור, אני מספר לקהל את המצב הקשה של הבן שלי ומבקש: מי יכול לקבל על עצמו קבלה

בחסד ה', הצליחו לייצב את מצבו ולהציל אותו, ומאז, במשך שנתיים, הוא היה מבקר באופן קבוע בבית חולים 'בילינסון' ו'תל השומר', והיה מקבל אנטיביוטיקה ומשחות, על מנת לנסות לאחות את החור הגדול שנפער בגופו וסיכן אותו. כל זיהום הכי קטן שהיה חודר דרך החור שנפער, יכל לסיים את חייו.

ערכנו תפילות מעומק הלב לה' שיושיע את הילד היקר שלנו. באחת הפעמים, הגענו אל בית החולים 'מעייני הישועה', שם פנה אלינו פרופסור גדול ואמר לנו: **"אני כבר עוסק בתחום כמעט 60 שנה, ואני אומר לכם שהחור בגוף של הבן שלכם לא יתאחה לעולם. אין לו תקנה. הוא צריך לחיות עם זה ולהיזהר בכל כוחו מכל זיהום שיעמיד אותו בסכנת חיים מיידי"**. לשמוע דבר כזה ממומחה גדול, אתה יכול להישבר ולהתייאש. אך התחזקנו בכל כוחנו שרק רופא כל בשר, יכול להפליא לעשות. וכי לא לחינם אמרו חז"ל כי 'הטוב שברופאים לגיהנום', לפי שהוא חש כי הוא הטוב ביותר וכי רק דבריו הם אמת וצדק. אך ה' יתברך חי וקיים, הוא ממית ומחיה, הוא מכה ומרפא, ובידו כל הכוחות והיכולות.

מאותו רגע, החלטתי להרים את הכפפה ועשיתי עסק עם בורא עולם: **"אבא שבשמיים, אתה לא עושה דברים סתם בעולם. הכל מושגח בהשגחתך בכל רגע. רבונו של עולם, אני מקבל על עצמי ללכת בכל ערב למסור שיעורי תורה ולזכות את הרבים בעניין סתימת חורים שיש להם בלב עם החברים שלהם, עם המשפחה שלהם, ע"י מריבות, חרמות וברוגז. ואני מבקש ממך, שכמו שאני סוגר חורים שיש לעם ישראל אחד על השני - כך אתה תסגור את החור שנפער בגוף של הבן שלי ומסכן אותו"**.

ומאז, אני משתדל ללכת בכל ערב

הסר - טון!

בקבלה טובה שקיבל על עצמו בראש השנה - לעמוד בניסיון קשה של ויתור. הוא הרגיש שמנסים אותו מהשמיים, ובכוחות אדירים, הוא עשה את הבלתי יאמן: הוא קם מהמקום, וצעד אחורה לירכתי בית הכנסת אל מקום אחר. זה לא היה קל, הוא נדרש לכוחות נפש עצומים, אבל הוא עמד באתגר בגבורה!.

48 שעות לאחר מכן, בעיצומה של תפילת שחרית של שבת. נשמע קול נפץ עז. מה אירע? **המאורר התעשייתי הענק נחת על המקום של המוותר, שנותר פנוי, וריסק את הכסא שישב עליו.** כעת כולם ראו כיצד ה' הציל אותו ממוות וודאי. הוויתור הציל את חייו ממש!

רמז נפלא נרמז בפסוק: "ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו" (ויקרא ה', א'), כשאדם מבייש את חברו ומשמיע נגדו קול אלה - על החברה לדעת כי ה' אמר לו לקלל! והסיבה לכך היא משום שהמקולל חטא, ומשמים רוצים לנקות אותו בעולם הזה במקום בעולם הבא, ולכן מביאים עליו ייסורים, מביישים אותו, מקללים אותו. וזהו שמרמז הכתוב: בגלל ש"ונפש כי תחטא" - לכן הביאו עליה משמים ש"ושמעה קול אלה". וממשיך הכתוב: "והוא יעד או יראה או ידע" - המקולל יכול לענות למקלל, יש לו מה להשיב לו בחזרה... ואף על פי כן, "אם לוא יגיד" - אם הוא מעביר על מידותיו ושותק, מה שכרו? "וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ" - הקב"ה מעביר לו על כל פשעיו, כי אתה מאמין שהוא שליח ה' לנקותך מהעבירות שלך כאן בעולם הזה ברגע קל של צער!.

והנה, ביום חמישי אחד, ניגש אלי
יהודי אחד ממתפללי בית הכנסת,
והחל לגעור בו: 'אדוני, המקום בו
אתה יושב שלי הוא. פנה את עצמך
מכאן בבקשה!', אמר הלה בטון
סמכותי שאינו משתמע לשתי פנים.
כולם הביטו לעבר המחזה,
כשהמתפלל היושב במקומו - נבוך,
המום, מבולבל, תוהה, משתומם
ונדהם גם יחד!. "אינני מבין, מדוע
אתה מתעכב? חוצפן, קום מיד ולך
למקום אחר. זה המקום שלי!",

המשיך אותו מתפלל לבייש אותו ברבים. היהודי לא ידע את נפשו, הבושה והמבטים גמרו אותו, למרות העוול הנורא שנעשה לו אחר 15 שנה שהוא יושב שם.

הוא ניסה למלמל: "15 שנה אני כאן...", אלא שדורש המקום בקושי שמע, והמשׁיך להרים קול ולגדף אותו: "נוכל, גנב, קום מהמקום שלי ולך מפה!". כל באי בית הכנסת הרגישו שלא בנוח והאווירה נעשתה עכורה. היהודי רצה לפתוח פיו ולהשיב במלחמה, עד שלפתע נזכר

למחלה הזו קוראים - 'סרטן'. אתם יודעים מה פירוש המילה סרטן? חלקו אותה לשניים ותקבלו: "סר-טן", להסיר את הטינה, להפסיק עם ההקפדה והשנאה. הגם שאני צודק, הגם שההיגיון הבריא איתי - עלי להפסיק את אש הכעס והשנאה על השני.

המחלה הזו צועקת: תפסיק עם השנאה! תפסיק עם החרם והברוגז!.
עד מתי לא תדבר עם הבת שלך והחתן? עד מתי הנכדים לא יכירו אתכם בגלל מריבה שטותית, הגם שהיא כוונה וצודקת!.
בשמיים החריבו את בית המקדש, כי הלכו לפי הצדק ולא לפנים משורת הדין.
אם אתה באמת אוהב את ה' ועובד אותו - תרחם על השני, הגם שהוא גרם לך נזק, הגם שהוא הלשין עליך לעירייה. הוא רק שליח של בורא עולם, הוא מעצמו לא יכול לעשות לך שום נזק, אם לא שגזר ה' שיהא כך!.
על מי אתה כועס? על המקל של אלוקים? תעשה לפנים משורת הדין - ואלוקים ירחם עליך בחיים ויחתן את כל הילדים שלך, הוא יבריא את אשתך ויוציא אותך מהחובות והבעיות!.

סיפר הרב משה צורן שליט"א:
 "באחת מבתי הכנסיות בשכונת 'בורו
 פארק' ב'ברוקלין' שבניו יורק, יושב
 לו יהודי במזרח בית הכנסת, סמוך
 מאוד לכסאו של הרב, כבר 15 שנה.
 הוא מאושר לשבת ליד כסאו של
 הרב, מפני שכך הוא לומד מהרב
 כיצד נראית תפילה, ואף ילדיו
 צמודים לרב ולומדים ממנו פרק
 ביראת שמיים. כך מתרחש הדבר כבר
 15 שנה.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: ע.ב.מ, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. יעקב בן עזיזה, מרדכי בן ציניה. **לעילוי נשמת:** יעקב בן לבנה, רחל גילה בת נח, משה בן טוני פורטונה, האשה הכשרה חדוה בת אשרת ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

תורמים יקרים - שימו לב!

**נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-74-58
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה"
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46**

**העלון מוקדש לעילוי נשמת
מוסא משה בן הרב דוד וסיניה מדהלה
ומשה בן חסן אחוואל
רוח השם תניחם בן עדן!**

!?

החידה השבועית

איזו עבירה קל לעמי הארץ רבה, אך ת"ח נכשלים בה?

טע זענען געווען
מאכענדיג און אוממאכענדיג
און אוממאכענדיג און אוממאכענדיג

דפוס צבעים אמיתיים

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א • 052-7137136 • daniel777achiel@gmail.com